

минуватъ рѣката, ударятъ съ голѣма сила на Бал-
 рытъ, които были по-малко отъ тѣхъ и ги накарва-
 да са оттеглижтъ. Оттамъ на-сетнѣ Василий поте-
 за-къждъ Перникъ, укрѣпенъ градъ, който са паз-
 отъ единъ достоннъ българскы воевода на име *Кр-*
кра. Тукъ императорътъ испотрепа дѣ-да-си-е во-
 ска за да привземе този важенъ градъ, но като
 сполучи, върнж са пакъ въ столицата си (1002).
 неприятелскытѣ сношенія и отъ двѣтъ страны тра-
 ха до 1014 г. Когато императорскытѣ войскы съ
 лѣма мѣжа минуватъ прѣзъ vysokата планина *Вал-*
виста ⁽¹⁹⁾ и на връхъ Петровъ-день ненадѣйно
 падатъ на Българытъ, та ги поразяватъ и мнози
 отъ тѣхъ поробватъ. Тука Василий показалъ на
 голѣма безчеловещина къмъ заробенытъ, защото
 15,000 души отъ тѣхъ немилостиво избожда очи
 като оставилъ на стотѣхъ по единъ съ едно око
 тѣй ги проводилъ на Самуила; за туй и зель прѣкъ
 българоубіецъ Βουλγαροκτόνος. Тогазъ Самуилъ, к-
 вижда своитѣ войскари въ туй жалостно положѣ-
 паднж изумѣнъ на земята, разболява са твърдѣ за-
 слѣдъ два дни умира отъ дълбока жалость (1014).

Слѣдъ Самуила са възцарява сынъ му *Родол-*
 който са наричалъ и *Гавріилъ*. Но *Иванъ-Вла-*
славъ или *Светославъ*, Аароновтъ сынъ, за ког-
 видѣхмы по-напредъ че са отжървалъ отъ смър-
 та, сега убива Гавріила на единъ ловъ и той
 нува на негово мѣсто. Като неспособенъ и стр-
 ливъ новытъ българскый царь искалъ да пом-
 мирно съ Василия — българо-убіеца, за туй му

(19) Не ни е познато българското име на тѣзи-
 нина, но туй, съ което е забѣлѣжена въ исторіята
 ли не излазя отъ италианската дума «bella-vista» —
бѣръ изгледъ, тукъ испорчена отъ грѣцкыя хронографъ
 измѣненіето б. на в. и въ първыя слогъ гласното е. на